

Dertien gezinnen gaan een week in armoede leven: “Ik weet echt niet hoe ik ga rondkomen”

Het Nieuwsblad - 25 Mar. 2021

Ronse - Dertien gezinnen in Ronse leven nog tot 31 maart met een beperkt budget. Een heel beperkt budget. Ze nemen deel aan de 'inleefweek armoede', georganiseerd door Welzijnszorg en Samenlevingsopbouw. Ze moeten de week zien rond te komen met 60 euro per volwassene en 20 euro per kind. “Ik weet niet hoe ik dat ga doen”, zegt deelnemster Stefanie.

“We willen via dit project aandacht vragen voor de armoede in Ronse”, zegt Annelien Colson van Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen. “Armoede is een structureel probleem. Het gaat over basisrechten als onderwijs, arbeid, wonen, vrije tijd, mobiliteit. Bovendien wil leven in armoede zeggen dat mensen dagelijks stress hebben, constant keuzes moeten maken en uitsluiting ervaren. Dit heeft een grote weerslag op hun mentale gezondheid. In Ronse zijn de armoedecijfers niet goed. Voor het stadsbestuur is armoedebestrijding daarom een prioriteit. Dit vertaalt zich momenteel in de opmaak van een eerste armoedebeleidsplan voor de stad. We willen vanuit Samenlevingsopbouw en met alle partners van de werkgroep Kansarmoede ijveren voor een doorleefd armoedebeleid in Ronse. Er moet een sterk vangnet zijn wanneer dat nodig is.”

Waardevolle aanvulling voor beleid

Aan de inleefweek doen dertien gezinnen mee, onder hen drie gezinnen vanuit het schepencollege. “We kozen bewust voor een kleine groep deelnemers, die elk vanuit hun professioneel leven een verschil kunnen maken in de strijd tegen armoede. De deelnemers zullen na een week nog niet echt beseffen wat een leven in armoede allemaal op langere termijn doet met een mens, maar ze hebben wel meer begrip voor wat mensen in armoede dagelijks meemaken. We zijn ervan overtuigd dat deze week en de inzichten die er uit voortvloeien een waardevolle aanvulling kunnen zijn voor een armoedebeleidsplan.”

“Kiezen en puzzelen”

Een van de deelnemers is Stefanie Declerck. “Ik ben advocaat en alleenstaande mama van vier kinderen. Voor de volgende week krijg ik 140 euro en daarmee moet ik het doen. Ik zal dus moeten kiezen en bekibbelen. Verse groenten of vezelrijk voedsel is duur. De kinderen zullen moeten opletten wat ze gaan eten. En de restjes zal ik moeten gebruiken voor een volgende maaltijd. Als het budget sneller op, is zal ik hulp moeten vragen aan vrienden of familie. En dat zal niet eenvoudig zijn. Wie in armoede leeft en hulp moet vragen, ziet daar van af. Je moet je privacy opgeven, want medewerkers komen bij je thuis kijken, je wordt beoordeeld. Dat zorgt voor schaamte. Ook het sociale leven is veel minder. De volgende week mogen we een half uur per dag op internet. Met vijf. Dat is zés minuten per dag per persoon. Het zal een ganse week puzzelen worden.”